

פרת הטאת פרק ארבעה עשר זבחים

ק"ו

עין משפט
גר מצוה

כ"א מ"ו ס"ו מהלכות
דעת הלכה ס :

נמלאו זבין וטמאי מתיים משתלחין חוץ למחנה. שכניה לבדה דהא שניהם מותרין במחנה ישראל כדאמר' בפסחים ב' אלו דברים (ד' סו.) : ממנייהם. שני מחנות משמע אחת י' לכל זב וואחת לכל טמא נפש אלא דרזי הואי מחנה ליה וששתלחין טמאי מתיים ממחנה שכניה ומותרין במחנה ליה וזבין ובעלי תורה אור

בשעת סילוק המסעות אין נפסלין אלא מוליכין עמו ובמקום חייטין אוכלין במחנה כך פירש בקונטרס ונראה דאף שעת הליכתם שרי כיון דאמר' לעיל (ד' סו.) אע"פ שכסע אהל מועד הוא ודוקא לקדשים קלים אע"פ שכסע אהל מועד הוא אבל קדשי קדשים דבעי מיחיה כיון דנסתלקו מסעות אין מחנה שכניה קיים ולחם הפנים ושאר קדשי קדשים מיפסלי זיואל כדמוכח במנחות ב' שפי הלחם (ד' סו.) ולעיל ב' קדשי קדשים (ד' סו.) דאמר בשני מקומות קדשים נאכלין ומוקי לה בקדשי קדשים ולאחר שיפרקו לויס את המשכן היינו כל זמן שלא נסע מל וכל עדדין המזבח וקלעי החצר במקומן וא"ל בריש שפי הלחם (מנחות ד' סו.) דפליגי בלחם הפנים אס נפסל במסעות ומפרש דבמסודר כ"ט לא פליגי דלא מיפסיל כי פליגי במסולק מאן דאמר אינו נפסל כדדרישין דאע"פ שכסע אהל מועד הוא ואיך הואו לגלים הוא דאחא פי' להודיע איזה דגל יסע מחלה והשאת אחזי' לא משני דאחא לקדשים קלים ולקדשי קדשים קודם סילוק הקלעים : **והר"ן** אומר ב' ד' י"ב. שלא יאזכרו חמירי ארבעים עמו אע"פ דאך סוגיא לר"ס והך דרשא לר' יהודה דלר"ס דריש ליה מקרא אחרינא בפסחים בריש חס דברים (ד' סו.) נראה ליה להס"ס לאחוי דרשא הפסוקה והקלעה :

קריין משתלחין חוץ למחנה ליה : אלא מאי מחנה ישראל לא הואי ומשיאל חוץ למחנה ליה טוב אין סו' [פסחים סו.] יא' קצב מחנה והרי הוא כשדה בעלמא ומותרין מלורעין ליבש סס הריכין להסתלק ממחנה ישראל ויטבו טכשו עם הזבין : א"כ נמלאו זבין ומלורעים. חוץ למחנה ליה בלבד : אלא כולוהו. ודקתני לא היו אלא שתי מחנות לענין קליטה הוא דכסתלקה תורה מחנה ליה מלקוטות את ההורגים שונג : ושמת' לך י' מקום בחייד. רמז לו הקב"ה למשה במתן תורה שזכה למנוה זו כדכתיב (דברים ז) אז יבדיל משה שלש ערים בסוף ארבעים שנה : לך מקום. המקום שלך דהיינו מחנה ליה אף הוא נקלט : מכאן אמרו בן לוי. 'שהיה דר בערי מקלט שכל ארבעים ושנה עירוב של ליה ערי מקלט היו כדאמר' במס' מכות (ד' יד.) ואם הרג בשונג גולה לאחד מערי חצירו דריש ביה נמי הכי ושמת' לך מקום אף הלוים גולים : ואם גלה בפלגו. עלמו כגון משכנה לשכונה פלגו קולטו. דומיא דמדבר י' שהיה מחנה ליה קולטת : כל הנידר והנידב קרב צבמה. קטנה דאליו צבמה גדולה ע"כ קרבו חובת זכור וכתיב ויעשו את הפסח בגלגל אלא בקטנה 'אומר דקרב' נדרים ונדבות ולא חובות ובתורה כתיב תני לה כהדאי לר' מאיר : מנחות וגירוס. גירד וידב יד' הוא וקרבי : כל שאין גירד' ונידב אין קרב צבמה קטנה. כדיליף עמיה לקמיה שאין יחיד מקריב חובה בשעת היצר הכמות והפילו בגדולה וזכור בקטנה לא מקריב יו' כ' איסתכח דאין חובות קריבין בקטנה ואי קשיא לר' מאיר א"כ יחיד לא עשה פסחו בגלגל וקרא כתיב 'ועשו את הפסח (במדבר ט) פסח קרבן זכור קרי ליה דאחי ככטופיא במס' יומא (ד' נא.) והכי נמי בד"ס קתני אף זכור לא הקריבו אלא יו' פסחיהם אלמא קרבן זכור קרי ליה לקמן יו' יליף טעמא דכולהו : לא ית' קרבי כו'. לאפוקי מנחות וגירוס דלא ית' קרבי צבמה קטנה : כל סטגזור וסייד מקריבין וזבחות מועד שצמדרי. דהיינו כל הקרבנות פולן נדרים ונדבות וחובות (שקבוע להם זמן) מקריבין בזהל מועד שבגלגל דהיא צמה גדולה והשאת פליג אדר"מ ואדרבין דמדקתני כל שהזכור כו' לאשמעינן דאין חילוק ב' בזהל מועד שצמדרי לזהל מועד שבגלגל מכלל דשמעינה לר"מ ורבין דאמר' יש חילוק בלא' א"מ חילוקו שאין יחיד מקריב צו חובות וטעמייהו נמי שמעינן לקמן דאפי' צבמה גדולה לא קרבי יחיד אלא נדרים ונדבות ולר' מאיר מנחות וגירוס בכלל (ב' צמות פסותוס. צמות יחיד : ובמה שצדאש סג. היא צמת יחיד : אלא עולה ושלמים. ולא מנחות וגירוס : וכלן וכלן צמת זכור ובמה יחיד לא קרבו בכה יחיד אלא עולות ושלמים ר' שמעון פליג אכולהו דכולהו סבירא להו דאין חילוק לזכור בין מדבר לגלגל צבמה גדולה ור"ס אומר אף זכור עמין לא הקריבו בגדולה יותר מיחיד בקטנה אלא פסחים כו' :

נמצאו זבין וטמאי מתיים משתלחין חוץ למחנה אחת והתורה אמרה ° ולא יטמאו את מחניהם * תן מחנה ליה ומחנה לזה א"ל רבא אלא מאי מחנה ישראל לא הואי ° נמצאו זבין ומצורעין משתלחין ° למקום אחד והתורה אמרה ° בדרך ישוב * שלא ישב טמא אחד עמו אלא לעולם כולוהו תלתא הוו ומאי לא היו אלא שתי מחנות לקליטה מכלל דבמדבר הואי קלטה מחנה ליה אין * והוא תניא ושמת' לך ° מקום בחייד * מקום מקומך ° אשר ינום שמה מלמד שמגלין במדבר להיכן גולין למחנה ליה מכאן אמרו בן לוי * שהרג גולה מפלך לפלך ואם גלה ז' פלכו פלכו קולטו מאי קרא אמר רב אחא בריה דרב איקא ° כי בעיר מקלטו ישב עיר שקלטתו כבר : באו לגלגל : ת"ד * כל נידר ונידב היה קרב בבמה שאין נידר ונידב אין קרב בבמה ° * מחנה וגירוס קריבין בבמה דברי ר"מ וחב"א לא קרבו ° יחיד אלא עולות ושלמים בלבד ר' יהודה אומר כל שהצבור והיחיד מקריבין באהל מועד שבמדבר מקריבין באהל מועד שבגלגל מה בין אהל מועד שבמדבר לבין אהל מועד שבגלגל אהל מועד שבמדבר לא היו במות מותרות אהל מועד שבגלגל היו הבמות מותרות ובמחו שבראש גג לא היה מקריב עליה אלא עולה ושלמים ° וחב"א ב' שהצבור מקריבין באהל מועד שבמדבר מקריבין באהל מועד שבגלגל וכאן וכאן * לא קרבו אומר אף צבור לא הקריבו אלא פסחים חובות

לכסתלה אין זוקק לנאח מן העיר והא דגולה לעיר אחרת כדי להלך טלה ובתחומה דחי בעירו משכנה לשכונה אס חור לשכונתו כילא חוץ לתחום : **ב"ר** הגירד ונידב קרב צבמה. אפי' מנחות וגירוס קרב צבמה קטנה כדמפרש ושאיין נידר ונידב אין קרב צבמה קטנה דאילו זכור אין מקריבין בקטנה וחובות דייחיד אפי' בגדולה לא קרבי בשעת היצר הבמות לר' מאיר כדמוכח מלפא דר' יהודה ° מפני בקונטרס דמדקאמר ר' יהודה כל שהזכור ויחיד מקריבין כו' מכלל דשמעינה לר' מאיר ורבין שיש חילוק וזה חילוק שאין יחיד מקריב חובות בגלגל אפי' צבמה גדולה דר' מאיר ורבין דרשי לא תעשו בגלגל ככל אשר אנחנו עושים פה היום חובות ואפי' צבמה גדולה אלא איש היצר בעיניו יעשה ישרות דהיינו נדבות ר' יהודה סבר דכי כתיב היצר אכעניו קאי דהיא צמת יחיד : **ב"ר** שמעון אומר אף זכור לא הקריבו כו'. פי' בקונטרס ר"ס פליג אכולהו דכולהו סבירא להו דאין חילוק לזכור בין מדבר לגלגל צבמה גדולה ור"ס אומר אף זכור עמין לא הקריבו בגדולה יותר מיחיד בקטנה אלא פסחים כו' :

והוא תניא ושמת' לך ° מקום בחייד * מקום מקומך ° אשר ינום שמה מלמד שמגלין במדבר להיכן גולין למחנה ליה מכאן אמרו בן לוי * שהרג גולה מפלך לפלך ואם גלה ז' פלכו פלכו קולטו מאי קרא אמר רב איקא ° כי בעיר מקלטו ישב עיר שקלטתו כבר : באו לגלגל : ת"ד * כל נידר ונידב היה קרב בבמה שאין נידר ונידב אין קרב בבמה ° * מחנה וגירוס קריבין בבמה דברי ר"מ וחב"א לא קרבו ° יחיד אלא עולות ושלמים בלבד ר' יהודה אומר כל שהצבור והיחיד מקריבין באהל מועד שבמדבר מקריבין באהל מועד שבגלגל מה בין אהל מועד שבמדבר לבין אהל מועד שבגלגל אהל מועד שבמדבר לא היו במות מותרות אהל מועד שבגלגל היו הבמות מותרות ובמחו שבראש גג לא היה מקריב עליה אלא עולה ושלמים ° וחב"א ב' שהצבור מקריבין באהל מועד שבמדבר מקריבין באהל מועד שבגלגל וכאן וכאן * לא קרבו אומר אף צבור לא הקריבו אלא פסחים חובות

ולקמן פריך היינו תנא קמא דהא חכמים דלעיל נמי הכי אמרי : ר' שמעון פליג אכולהו דכולהו סבירא להו דאין חילוק לזכור בין מדבר לגלגל צבמה גדולה ורבי שמעון אומר אף זכור עמין לא הקריבו בגדולה יותר מיחיד בקטנה : אלא פסחים כו' :

דאמריין י"ג

[ועיין מה שתיירו חס' בנתיים סא' ד"ס א"ס וכו' ובמנחות נה' ד"ס מר וכו' ועי' ט"ס לעיל סא' בנתיים ד"ס ואתא]

[וכ"כ חס' שנת קמת ועי' מה שצמתי סס על נחו]

שישה מקובצות

א' והוא א"כ נמצא א"כ משתלחין חוץ למחנה. אחת והתורה אמרה בדר ישב לבדו ישב שלא יראה פסחים אחרים יושבים עמו אלא כולוהו הו' וסבחה ליה לא היה קלטה וסאי לא היו : ב' לך בחייד לך מקום במקום אשר ינום שמה מלמד שמגלין במדבר להיכן גולין במדבר להיכן גולין לתוך שבתו : ג' וכל שמה פסח קריבין בבמה בס"א אינו אלא רש"י ז' מביא מ"ב שמה מלמד שמגלין במדבר להיכן גולין לתוך שבתו : ד' לך בחייד. תיבת מנחות ונדבות ופסחיות מנחות וגירוס קריבין בבמה בס"א אינו אלא רש"י ז' מביא מ"ב שמה מלמד שמגלין במדבר להיכן גולין לתוך שבתו : ה' לך בחייד. תיבת מנחות ונדבות ופסחיות מנחות וגירוס קריבין בבמה בס"א אינו אלא רש"י ז' מביא מ"ב שמה מלמד שמגלין במדבר להיכן גולין לתוך שבתו : ו' לך בחייד. תיבת מנחות ונדבות ופסחיות מנחות וגירוס קריבין בבמה בס"א אינו אלא רש"י ז' מביא מ"ב שמה מלמד שמגלין במדבר להיכן גולין לתוך שבתו : ז' לך בחייד. תיבת מנחות ונדבות ופסחיות מנחות וגירוס קריבין בבמה בס"א אינו אלא רש"י ז' מביא מ"ב שמה מלמד שמגלין במדבר להיכן גולין לתוך שבתו :

הגדוה ה"ח (ב) (רש"י ד"ס וכו' שהזכור וכו' בגלגל ומנחות נמות יחיד כ"ל והד"ס) : וכו' חילוקו י"ג

חילוקו שאין :

[פסחים סו.]

סס

מכות יב' פ"ט

ס"א לך מקום המקום שלך

תנייה ס :

אע"פ שהיה י"ג [תמורה ד']

קאמר דקרבו י"ג

[בנתיים ס"ב הג"י אין יחיד מקריב עולה אלא כו']

[צ"ל ויחזו בני ישראל בגלגל ועשו את הפסח (ויסעו ס)]

הגדוה ה"ח (ב) (רש"י ד"ס וכו' שהזכור וכו' בגלגל ומנחות נמות יחיד כ"ל והד"ס) :

והוא חילוקו י"ג

פרת חטאת פרק ארבעה עשר זבחים

ומזכות הקבוע להם זמן אבל פר העלם דבר ושעירי עבודה כוכבים לא קרבו להם בגלגל ע"כ¹ ובחסם הזכיר פר העלם דבר ושעירי עבודה כוכבים שהן חטאות שאין קבוע להם זמן דאפי' חטאות הקבוע להם זמן כגון שעירי הרגלים לא קרבו לר"ש כדמסיק לקמן התרגם

מועד בגלגל וכוונו י"ק

דומיא ד תמידים י"ק

ולגי י"ק

[איש כל הישר בעיניו (דברים יב' כ"ג)]

שיך לע"א

שישה מקובצת א והזכות הקבועה להן : ב ורבנן מנחות אין פנחה : ג חובות נמי לוקריב : ד קריבין ביה כרתנן : ה קרבנותיו עליו חובה מיהו : ו חייבו בסה בשעת היתר : ז התנודר את הקרבנות :

אל"פ שקרב בכמה גדולה י"ק

רש"י מ"ז

לא תעשו וגו'. לאחר זיאת הארץ משתעי וקאמר לא תעשו כשתבאו בגלגל : ככל אשר אהננו עושים פה היום . שאלו בין זכור בין יחיד מקריבין חטאות ואשמות וזכור ומעשר שהן חובות שאין קבוע להם זמן וכ"ס חובות הקבוע להם זמן אבל מה אלו עושים שם איש כל תורה אור הישר בעיניו היחיד לא יקריב שם

וחובות א¹ שקבוע להן זמן מאי מעמא דר"מ דאמר קרא ² לא תעשו ככל אשר אנהנו עושים פה היום אמר להן משה לישראל כי יי עייליתו לארץ ישרות תקריבו חיבות לא תקריבו מנחות וניזירות ישרות ניהו ורבנן ב³ אין מנחה בבמה בחרות חובות ניהו אמר שמואל מחלוקת בחטאת ואשם אבל בעולות ושלמים דברי הכל ישרות ניהו וקרבי מותיב רבה *הוה ושוק ותרוומת לחמי תודה נוהגין בבמה גדולה ואין נוהגין בבמה קטנה ואילו הזרוע בשלה שיירה אי אמרת בשלמא בעולה ושלמים פליגי הא מני רבנן היא אלא אי אמרת בחטאת ואשם פליגי הא מני אלא אי איתמר הכי איתמר אמר שמואל מחלוקת בעולה ושלמים אבל בחטאת ואשם דברי הכל חובות ניהו ולא קרבי אמר מר וחכמים מאי מעמייהו דרבנן אמר קרא ⁴ איש הישר בעיניו יעשה איש ישרות הוא דליקרוב חובות לא ליקרוב וצבור אפי' חובות נ⁵ ליקרוב ורבי

זבחי שלמים ומפרש ב"כ⁶ אין לי שקרבו בכמה אלא שלמים דהא אוקימנא בקדשי זמה מניין אף עולה ת"ל זבחים יכול אף חטאת ואשם ת"ל אותם ומה ראתי אחרי שריבה ומעט אמרת מה שלמים הבאים בגדר ונדבה אף כל הבא בגדר ונדבה ולר"מ איתרבו נמי מנחות וזירות ורבנן דייקי זבחים ולא מנחות אלא דבר הובות : נזירות חובה היא . דהוא לא התנדב ז'⁷ [אלו] הקרבנות אלא אשר עלמו ב' בין ובתנולחת ומאליו נתחייב בקרבנות : מחלוקת . דר"מ ורבנן בזירות בחטאת ואשם שבה אבל עולות ושלמים דגזיר דברי הכל קרבי : מוס וסוק . המורס משלמים ותורה (א) וארבע חלות המורמות לבסן מארבע מיני חלות שבתורה כדכתיב והקריב ממנו אחד מכל קרבן וגו' (ויקרא ז) : ואין נוהגין בכמה קטנה . גרסינן בסוף פירקין (דף קט"ו) : דכתיב בהו להניף תופה לה' ולא בכמה ואילו מורס מאלו כזיר דהיינו זרוע בשלה שיירה ולא תנייה שמע מינה לא קרבי שלמי מזיר בכמה דלי' הוו קרבי הוה תני דלא נהיג ביה נמי תרומה ידידיה (ב) : אלא אי אמרת בחטאת ואשם הוא דפליגי . אבל שלמי מזיר דברי הכל קרבי הא מני : איש הוא דחובות לא שקריבו . ואפי' בגדולה אבל זכור מקריבים חובות : ורבי

ניד וניד⁸ שאין קרב בגדולה אין קרב בקטנה ולא נחת אלא לפרש מה ששוותה הגדולה והקטנה אבל י"ש נידר וניד שאין קרב לא בזו ולא בזו כגון מנחות וזירות אבל לניד וניד דר"מ אין לפרש דלא איירי במנחות וזירות דפרי מישתמע מלישנא דניד וניד ושוד דקתני לה בהדיא בת"כ וכן נראה ודאי לפרש דההיא דתורת כהנים סמוך אע"ג דלא מייטי לה דבתמורה מייטי לה כפ"ב (דף יד) דלמרי' הסס אמר ליה אבי ולימא מר שלמי פסח דלי' שלמי מזיר נידר וניד הוא דהא תניא זה הכלל כל הנידיר וניד קרב בכמה יחיד וכל שאינו נידר וניד אינו קרב בכמה יחיד ותניא הגונחות וזירות קריבות בכמה יחיד דברי ר' מ' משמע דמההיא דייק ולא מלישנא ומאן דלא חשיב הסס וזירות נידר וניד קמשי ממי מאלו זירות : ורבנן מנחות אין מנחה בכמה ליחיד . בין בכמה גדולה בין בכמה קטנה קאמר כדתניא אינן רבנן כן וכן לא קרבו (סכסכי) ליחיד אלא עולה ושלמים בלבד וכו' וס' בינייהו ותו לא וס' דעופות נמי לא קרבו לרבנן כדלמרי' בסוף פירקין (דף קט"ו) . לדברי האומר אין מנחה בכמה אין עופות בכמה מ"ט זבחים ולא עופות זבחים ולא מנחות דלוקימנא ההוא קרא לעיל בריש השוחט (דף ק"ו) : בקדשים שהקדישן בשעת היתר הבמות ותומיה ד' בסוף פירקין (ק"ט) . תנן ר' יהודה אומר אין מנחה בכמה והכא קא"ר יהודה כל שהצבור והיחיד מקריבין בהאל מועד שבמדבר מקריבין בהאל מועד שבגלגל והרי מנחות ועופות בגלגל כאלו וכן לא קרבו ולא מיסתבר למימר דהי' לרבנן כאלו וכן לא קרבו לר' יהודה קרבו "ככמה לזכור דמהיפי מימי כן דרשא לגמר ולמר ועוד א"כ לקמן דפריך חכמים היינו הנא קמא ומשי קרבו כסכסכי במדבר איכא בינייהו לימא דמנחה קריבה בכמה זכור איכא בינייהו לרבנן קדמאי קרבה ולבתראי לא קרבה : מחלוקת בחטאת ואשם . בחטאת ואשם של זירות איירי :

ואין נוהגין בכמה קטנה . פי' בקונטרס דכתיב בהו להניף תופה לה' ואל"ה הרי מנחה לת"כ דר' יהודה דמתני' דאיתא בכמה קטנה ואין מנחה והגשה בה ואל"ה הכך נמי ליהוי בכמה ויש לומר דהיינו מנחה ויש לומר דהיינו חובה וסוק ותרוומת לחמי תודה עיקר מנחות בתופה הלכך בטולה תופה בטלי אינהו אבל מנחה עיקר מנחה קמייהו והקטנה :

מחלוקת בעולה (ואשם) [ושלמים] . של זירות קאמר *ותומיה דמאן דלמר לא קרבו ואפי' בכמה גדולה היכי משני קרא דאשלוס דכתיב (שמואל א טו) ואשלים נדרי לייכא למימר בשאר נדרים דכפרק שני דתמורה (דף יד) משמע דליירי בקרבן זירות : ותתרגם

הגהות הב"ח (ב) רש"י ד"ס חוה וכו' וזורה הס"ד ואח"כ מה"ד ותרוומת לחמי תורה ארבע : (ג) ד"ה ואין נוהגין וכו' תרומה ידידיה בכמה יחיד הס"ד :

אבל מודה רש"י ד"ס י"ק

י"ל דמתני' חק י"ק

י"ל בכמה זכור

וכה"ה לעיל לא כדכור קן ועו' תוס' דתמורה דף יד ע"כ ד"ה סמי דמתנו תמיה וז

פרת הטאת פרק ארבעה עשר זבחים קיה

עין משפט
נר מצוה

כח א מיי ס"א מה' פרה ארומה ג' :
בב ב מיי ס"א מהלכות בית המדרש ה' :

ורבי יהודה . לומר יחיד נמי מקריב חובות בגדולה אמר לך כי כתיב הישר דממעט יחיד מהקרבנות חובות אבעינו כתיב יח' : אלא לרבי יהודה הא כתיב איש . ואי לאו למעוטי אף חבמה גדולה אחא למה לי דכתיב איש נכתוב כל הישר בעינו וכיון דבעינו היינו יב' קטנה פשיטא ליה טורה אור

[ג' אבעינו]

הוא דממעט דהא לצור לא מקריב זה : להכשיר את הזר . לעבודת צבחה : זה מזורק כהן נפקא לן . לקמן בקריקין דכתיב (ויקרא יז) וזרק הכהן את הדם על מזבח ה' פתח אהל מועד כהן פתח אהל מועד ואין כהן בצבחה אלא אפי' זר ואפי' עבד הכי דריש ליה צבורה כהנים :

[לעיל קיה קידושין ג:]

הכמים היינו תנא קמא . רבנן בתרמי היינו רבנן קמאי דהא אינהו נמי הכי אמרי דחיד לא קרבו אלא עולה ושלמים וזבחי קרבי (נמי חובות) דהא מלישנא פתחא להו מיעוטא : קרבו נכסים כמדבר איכא בנייהו . לרבנן קמאי לא קרבו נכסים כמדבר ועולה ושלמים גרידא בלא נכסים קא גמרי דקרבי צבחה דמדבר לא קרבי דכי תצלו דפרשת נכסים (כמדבר טו) להטעינה נכסים במשכן שילה אחא לאחר ירושה וישיבה גדלמן בהשוחט (לעיל קיה) ורבנן בתרמי לטפויי אחו מדתקן משנה יתירא כל שהצבור מקריבין בהאל מועד שבמדבר מקריבין בגלגל למה להו למיתני הא רבי יהודה נמי בצבור כותיהו קאמר והכי חיבעי להו לומר כאן וכלא לא קרבו ליחיד אלא עולה ושלמים וטפויי אדרבנן קמאי אחו ואמרי כל שהצבור לרביין להקריב (ה) מקריבין בהאל מועד שבמדבר יג' מקריבין בהאל מועד שבגלגל ולטפויי נכסים אחו ולמיתני דקרבי צבחה לצבור וליחיד וכן בגלגל (ג) לשהי הבמות ולמחן דלית ליה קרבו צבחה דית ליה דקרבו צבחה להטעינה נכסים למה להו לחא אלא בגדולה כבר היו קריבין : פשיטא . יב' דבעו למיעבד פסח : ערל . שטמא בנות מקבל הוזה ומהור מוטומות מת ליגע בקדשים וליף מהכא דכתיב (יהושע ה) ועשו את הפסח בגלגל דמשמע ששאוהו כלכלהו טו בתולה צטהרה ורובן ערליהו טו צמדבר דכתיב (שם) לא מלו ואלמירין ציבמות בעשרה בניסן שעברו את

יבמות על:

מילה טו : ט"ז

[לעיל קיה]

דגהות הב"ח (ה) רש"י ד"ה קרבו נכסים וכו' כל שהצבור לרביין להקריב בהאל מועד כלי ויתבי מקריבין נמחק : (ב) בא"ד וכן בגלגל בשעת הכמות :

ותתרגם מתניתך בעולה . פירוש כגון עולות תמידין ומוספין שיש כיוצא בהם נדבות אבל מטאות הצבור כגון שעירי הרגלים אפי' דקבוע להם זמן לא קרבו והא מילתא דייק לה מוקמתי פסחים דליתני קבוע להם זמן ותו לא והו לה פסחים בכלל אלא על כרחך מתמיהן קמ"ל דלא קרבו לרבי שמעון בגדולה לבי מפסחים אלא שיש כיוצא בהם בצבחה והכי קאמר אלא פסחים שקרבו בגדולה לא קרבו בצבחה כלל ושאר דברים שקרבו כאן וכאן אין חילוק בהם אלא שצוה לא הקריבו אלא נדבות וצוה קרבו חובות הקבוע להם זמן כדפירש בקונטרס והכי נמי הוה מלי למידק אכרייהא דלעיל דקאמר ר"ש אף לצור לא הקריבו כו' ואי משום דלא איירי הוה רבי שמעון בחילוק שבין צבחה גדולה לצבחה קטנה כדליתיה הכא מ"מ על חסד הזכיר פסחים דהא הוה בכלל חובות הקבוע להם זמן ותימה מנא ליה לר' שמעון הא מילתא דמטאת דקבוע להם זמן לא קרבו דהא לעיל מפרשין טמא דרבי שמעון דליף מפסח גלגל והא ליכא למילף מפסח דנמי פסחין אין כיוצא בו נדבה ולי הוה מפרשין כן דפסח חטיב כיוצא בו נדבה משום דהו קדשים קלים בעין שלמים הוה יחא אכל בקונטרס לא פירש כן וע"ק היכי דייק מדקמתי פסחים דלמא לא דקתי פסחים משום דעיקר טעמא מפסח יליף וכן פסיק דמגילה (דף טז) תני פסחים לחוד ופריך בגמרא פסחים ותו לא אלא בעין פסחים ע"כ מה שהזכיר פסחים טפי מליף משום דכולהו מפסח יליפין לכן נראה לפרש דקא אמר

כ"א אפי' דלא איירי כו' י"ק [קראל כתיב וירחו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח]

ס"א זמן א"ל דאמר לך טני רבי שמעון היא דאמר אין בין במה נדבה לבמה קטנה אלא פסח וחובות הקבוע לחן זמן ותתרגם פסחי כו' ועי' י"ק בספר פנים מאירות

שיעור מקיבצת

[א] אלא לאו האי : [ב] אלא פסחים וחובות הקבוע לחן זמן א"ל דאמר לך טני ר' שמעון היא דאמר אין בין במה נדבה לבמה קטנה אלא פסחים וחובות הקבוע לחן זמן ותתרגם פסחי כו' ועי' י"ק בספר פנים מאירות

ותתרגם מתניתך בעולה . פירוש כגון עולות תמידין ומוספין שיש כיוצא בהם נדבות אבל מטאות הצבור כגון שעירי הרגלים אפי' דקבוע להם זמן לא קרבו והא מילתא דייק לה מוקמתי פסחים דליתני קבוע להם זמן ותו לא והו לה פסחים בכלל אלא על כרחך מתמיהן קמ"ל דלא קרבו לרבי שמעון בגדולה לבי מפסחים אלא שיש כיוצא בהם בצבחה והכי קאמר אלא פסחים שקרבו בגדולה לא קרבו בצבחה כלל ושאר דברים שקרבו כאן וכאן אין חילוק בהם אלא שצוה לא הקריבו אלא נדבות וצוה קרבו חובות הקבוע להם זמן כדפירש בקונטרס והכי נמי הוה מלי למידק אכרייהא דלעיל דקאמר ר"ש אף לצור לא הקריבו כו' ואי משום דלא איירי הוה רבי שמעון בחילוק שבין צבחה גדולה לצבחה קטנה כדליתיה הכא מ"מ על חסד הזכיר פסחים דהא הוה בכלל חובות הקבוע להם זמן ותימה מנא ליה לר' שמעון הא מילתא דמטאת דקבוע להם זמן לא קרבו דהא לעיל מפרשין טמא דרבי שמעון דליף מפסח גלגל והא ליכא למילף מפסח דנמי פסחין אין כיוצא בו נדבה ולי הוה מפרשין כן דפסח חטיב כיוצא בו נדבה משום דהו קדשים קלים בעין שלמים הוה יחא אכל בקונטרס לא פירש כן וע"ק היכי דייק מדקמתי פסחים דלמא לא דקתי פסחים משום דעיקר טעמא מפסח יליף וכן פסיק דמגילה (דף טז) תני פסחים לחוד ופריך בגמרא פסחים ותו לא אלא בעין פסחים ע"כ מה שהזכיר פסחים טפי מליף משום דכולהו מפסח יליפין לכן נראה לפרש דקא אמר

ותתרגם מתניתך בעולה . פירוש כגון עולות תמידין ומוספין שיש כיוצא בהם נדבות אבל מטאות הצבור כגון שעירי הרגלים אפי' דקבוע להם זמן לא קרבו והא מילתא דייק לה מוקמתי פסחים דליתני קבוע להם זמן ותו לא והו לה פסחים בכלל אלא על כרחך מתמיהן קמ"ל דלא קרבו לרבי שמעון בגדולה לבי מפסחים אלא שיש כיוצא בהם בצבחה והכי קאמר אלא פסחים שקרבו בגדולה לא קרבו בצבחה כלל ושאר דברים שקרבו כאן וכאן אין חילוק בהם אלא שצוה לא הקריבו אלא נדבות וצוה קרבו חובות הקבוע להם זמן כדפירש בקונטרס והכי נמי הוה מלי למידק אכרייהא דלעיל דקאמר ר"ש אף לצור לא הקריבו כו' ואי משום דלא איירי הוה רבי שמעון בחילוק שבין צבחה גדולה לצבחה קטנה כדליתיה הכא מ"מ על חסד הזכיר פסחים דהא הוה בכלל חובות הקבוע להם זמן ותימה מנא ליה לר' שמעון הא מילתא דמטאת דקבוע להם זמן לא קרבו דהא לעיל מפרשין טמא דרבי שמעון דליף מפסח גלגל והא ליכא למילף מפסח דנמי פסחין אין כיוצא בו נדבה ולי הוה מפרשין כן דפסח חטיב כיוצא בו נדבה משום דהו קדשים קלים בעין שלמים הוה יחא אכל בקונטרס לא פירש כן וע"ק היכי דייק מדקמתי פסחים דלמא לא דקתי פסחים משום דעיקר טעמא מפסח יליף וכן פסיק דמגילה (דף טז) תני פסחים לחוד ופריך בגמרא פסחים ותו לא אלא בעין פסחים ע"כ מה שהזכיר פסחים טפי מליף משום דכולהו מפסח יליפין לכן נראה לפרש דקא אמר

ותתרגם מתניתך בעולה . פירוש כגון עולות תמידין ומוספין שיש כיוצא בהם נדבות אבל מטאות הצבור כגון שעירי הרגלים אפי' דקבוע להם זמן לא קרבו והא מילתא דייק לה מוקמתי פסחים דליתני קבוע להם זמן ותו לא והו לה פסחים בכלל אלא על כרחך מתמיהן קמ"ל דלא קרבו לרבי שמעון בגדולה לבי מפסחים אלא שיש כיוצא בהם בצבחה והכי קאמר אלא פסחים שקרבו בגדולה לא קרבו בצבחה כלל ושאר דברים שקרבו כאן וכאן אין חילוק בהם אלא שצוה לא הקריבו אלא נדבות וצוה קרבו חובות הקבוע להם זמן כדפירש בקונטרס והכי נמי הוה מלי למידק אכרייהא דלעיל דקאמר ר"ש אף לצור לא הקריבו כו' ואי משום דלא איירי הוה רבי שמעון בחילוק שבין צבחה גדולה לצבחה קטנה כדליתיה הכא מ"מ על חסד הזכיר פסחים דהא הוה בכלל חובות הקבוע להם זמן ותימה מנא ליה לר' שמעון הא מילתא דמטאת דקבוע להם זמן לא קרבו דהא לעיל מפרשין טמא דרבי שמעון דליף מפסח גלגל והא ליכא למילף מפסח דנמי פסחין אין כיוצא בו נדבה ולי הוה מפרשין כן דפסח חטיב כיוצא בו נדבה משום דהו קדשים קלים בעין שלמים הוה יחא אכל בקונטרס לא פירש כן וע"ק היכי דייק מדקמתי פסחים דלמא לא דקתי פסחים משום דעיקר טעמא מפסח יליף וכן פסיק דמגילה (דף טז) תני פסחים לחוד ופריך בגמרא פסחים ותו לא אלא בעין פסחים ע"כ מה שהזכיר פסחים טפי מליף משום דכולהו מפסח יליפין לכן נראה לפרש דקא אמר

ותתרגם מתניתך בעולה . פירוש כגון עולות תמידין ומוספין שיש כיוצא בהם נדבות אבל מטאות הצבור כגון שעירי הרגלים אפי' דקבוע להם זמן לא קרבו והא מילתא דייק לה מוקמתי פסחים דליתני קבוע להם זמן ותו לא והו לה פסחים בכלל אלא על כרחך מתמיהן קמ"ל דלא קרבו לרבי שמעון בגדולה לבי מפסחים אלא שיש כיוצא בהם בצבחה והכי קאמר אלא פסחים שקרבו בגדולה לא קרבו בצבחה כלל ושאר דברים שקרבו כאן וכאן אין חילוק בהם אלא שצוה לא הקריבו אלא נדבות וצוה קרבו חובות הקבוע להם זמן כדפירש בקונטרס והכי נמי הוה מלי למידק אכרייהא דלעיל דקאמר ר"ש אף לצור לא הקריבו כו' ואי משום דלא איירי הוה רבי שמעון בחילוק שבין צבחה גדולה לצבחה קטנה כדליתיה הכא מ"מ על חסד הזכיר פסחים דהא הוה בכלל חובות הקבוע להם זמן ותימה מנא ליה לר' שמעון הא מילתא דמטאת דקבוע להם זמן לא קרבו דהא לעיל מפרשין טמא דרבי שמעון דליף מפסח גלגל והא ליכא למילף מפסח דנמי פסחין אין כיוצא בו נדבה ולי הוה מפרשין כן דפסח חטיב כיוצא בו נדבה משום דהו קדשים קלים בעין שלמים הוה יחא אכל בקונטרס לא פירש כן וע"ק היכי דייק מדקמתי פסחים דלמא לא דקתי פסחים משום דעיקר טעמא מפסח יליף וכן פסיק דמגילה (דף טז) תני פסחים לחוד ופריך בגמרא פסחים ותו לא אלא בעין פסחים ע"כ מה שהזכיר פסחים טפי מליף משום דכולהו מפסח יליפין לכן נראה לפרש דקא אמר

ותתרגם מתניתך בעולה . פירוש כגון עולות תמידין ומוספין שיש כיוצא בהם נדבות אבל מטאות הצבור כגון שעירי הרגלים אפי' דקבוע להם זמן לא קרבו והא מילתא דייק לה מוקמתי פסחים דליתני קבוע להם זמן ותו לא והו לה פסחים בכלל אלא על כרחך מתמיהן קמ"ל דלא קרבו לרבי שמעון בגדולה לבי מפסחים אלא שיש כיוצא בהם בצבחה והכי קאמר אלא פסחים שקרבו בגדולה לא קרבו בצבחה כלל ושאר דברים שקרבו כאן וכאן אין חילוק בהם אלא שצוה לא הקריבו אלא נדבות וצוה קרבו חובות הקבוע להם זמן כדפירש בקונטרס והכי נמי הוה מלי למידק אכרייהא דלעיל דקאמר ר"ש אף לצור לא הקריבו כו' ואי משום דלא איירי הוה רבי שמעון בחילוק שבין צבחה גדולה לצבחה קטנה כדליתיה הכא מ"מ על חסד הזכיר פסחים דהא הוה בכלל חובות הקבוע להם זמן ותימה מנא ליה לר' שמעון הא מילתא דמטאת דקבוע להם זמן לא קרבו דהא לעיל מפרשין טמא דרבי שמעון דליף מפסח גלגל והא ליכא למילף מפסח דנמי פסחין אין כיוצא בו נדבה ולי הוה מפרשין כן דפסח חטיב כיוצא בו נדבה משום דהו קדשים קלים בעין שלמים הוה יחא אכל בקונטרס לא פירש כן וע"ק היכי דייק מדקמתי פסחים דלמא לא דקתי פסחים משום דעיקר טעמא מפסח יליף וכן פסיק דמגילה (דף טז) תני פסחים לחוד ופריך בגמרא פסחים ותו לא אלא בעין פסחים ע"כ מה שהזכיר פסחים טפי מליף משום דכולהו מפסח יליפין לכן נראה לפרש דקא אמר